

Massbilden av jagets viktighet

Välkomna, mina vänner. Gud välsigne er alla, Gud välsigne denna stund.

Vi har ofta diskuterat underlägsenhetskänslor och deras sanna ursprung. Detta är en viktig tendens i den mänskliga naturen och behöver ytterligare förståelse i ert arbete med att finna er själva. Jag tror att ni vid det här laget klart förstår att de verkliga orsakerna till underlägsenhetskänslor är dolda. Undermedvetet registrerar ni era brister och otillräckligheter och även om ni inte vill se och förlika er med dem, kvarstår er vetskap om dem. Den kan inte utplånas. Ni söker därför en lättnad från denna obehagliga känsla. Ni tror felaktigt att detta kan åstadkommas genom att få uppmärksamhet, beundran och godkännande. Många av er har vid det här laget upptäckt att oavsett hur mycket godkännande man får, är lättnaden i bästa fall mycket tillfällig.

I detta sammanhang skulle jag vilja behandla en särskild massbild vad gäller jaget. Denna massbild finns i alla tider, oberoende av civilisation, geografi, historisk period och miljö. Det finns andra massbilder som är bundna till vissa tidsperioder och civilisationer. De som är universella och omfattar hela mänskligheten är en produkt av en viss blandning av mänsklig ofullkomlighet och mänsklighetens önskan om att nå fullkomlighet.

En sådan universell massbild är följande: "Om jag får uppmärksamhet eller godkännande eller beundran, upprättas hela mitt värde inte bara i världens ögon, utan också i mina egna ögon. Om jag inte kan erhålla det, då *är* jag underlägsen." Detta är naturligtvis en felaktig slutsats och inte en medveten tanke, utan en omedveten känslomässig inställning. Ingen av er kommer att undgå att bekräfta den här känslan inom er.

Eftersom detta är en bild, är den illusorisk. Syftet med detta arbete är att befria er från det illusoriska. För ingen illusion kan ge er harmoni, frid och frihet. Allting som är illusoriskt kommer oundvikligen att skapa problem för er. Den här bildens särskilda illusion har många återverkningar och skapar en kedjereaktion av skadliga följder för dig liksom för andra runt omkring dig.

Här kanske jag återigen kan understryka – för att undvika alla tänkbara missförstånd – att lösningen *inte* ligger i att trotsa och revoltera mot ditt beroende av andras åsikter om dig.

Omedvetet revolterar ni lika ofta som ni bönar om beundran och godkännande. Båda förekommer samtidigt i många själar. Båda är lika skadliga och följer av samma osunda grundläggande missuppfattning.

Låt oss gå tillbaka till just denna massbild. Vi i vår värld kan höra era själar skrika efter uppmärksamhet. Den jordiska sfären alstrar detta starka ljud för oss. När vi närmar oss ert plan, sänder alla själar ut detta högljudda rop och larm, ohörbart för era öron. Men ni kan föreställa er hur högljutt det är för oss. Själens röst är högljudd. Alla känslor alstrar ljud, men den starka rösten som hävdar jagets viktighet alstrar inte ett särskilt harmoniskt ljud.

Denna massbilds yttre uttryck varierar beroende på läggning och individuella egenskaper, beroende på andra tendenser, friska eller sjuka, som avgör hur starkt och på vilket sätt den kommer till uttryck, samt beroende på omgivning och skolning. Allt detta sammantaget avgör hur märkbart, hur starkt, hur uppenbart ropet efter godkännande är och inom vilket område behovet av jagets viktighet finns. Om kravet på godkännande är uppenbart för andra människor, betyder det inte nödvändigtvis att en sådan person är mindre andligt utvecklad än en annan hos vilken samma tendens är mer dold och mer subtil. Det är snarare en fråga om i vilken grad den är undanträngd.

Genom att arbeta på just denna tendens, kommer ni alla till slut att hitta den del inom er som kräver att höjas till första plats, som har en önskan om att vara speciell. Det räcker inte att kalla det högmod. Man behöver gå längre än så. Varför känner du ett behov av högmod? På grund av bildens felaktiga slutsats, som jag just har förklarat. Den leder er till att tro att när man är extra speciell i världens ögon, kommer underlägsenhetskänslorna att försvinna, att när andra håller med om det man gör, tror och tänker, vinner man värde i sina egna ögon. Ni tänker förstås inte allt detta medvetet. Men om ni analyserar vad era känslor innebär, är detta vad de summeras till. Högmodet används således som en försvarsåtgärd, som ett medel för att nå ett ändamål. Detta är anledningen till att insikten om att det finns högmod inom er, aldrig riktigt bidrar till att avlägsna det.

Du kanske inte har varit medveten om ditt högmod tidigare, men efter vissa bemödanden på denna väg upptäcker du, kanske med en chock, att även du äger högmod. Men oavsett hur ofta du sedan säger till dig själv ”Detta är högmod, jag får inte vara högmodig”, hjälper det inte. Man behöver gå till nästa skede i förståelsen av sig själv genom att inse *varför*. Du behöver förstå fullt ut att du omedvetet tror att ditt högmod tjänar till att vinna något åt dig eller rädda dig från någon tänkt katastrof. När du upptäcker misstaget i detta antagande, kan du sedan bli av med högmodet, fåfängan, jagets viktighet: du förstår att det inte finns något behov av det.

För att komma underfund med allt detta, är det nödvändigt att du blir fullt medveten om att den delen av din personlighet där du bär på denna felaktiga slutsats verkligen finns. Du behöver komma så långt att du faktiskt hör den inre rösten skrika efter och kräva godkännande. Du behöver observera tillfällena när den här rösten talar högre än vanligt. Du behöver ifrågasätta känslor som du aldrig tidigare har ifrågasatt. Vad är deras innebörd och vad är önskan bakom dem? Först när du finner svaret, kommer du att bli medveten om massbilden av jagets viktighet i din egen själ.

I denna massbild är det du på den ena sidan och resten av världen på den andra. Många subtila känslor kommer, när de analyseras, att avslöja för dig att detta är precis vad som pågår inom dig. Den insikten har stor betydelse. Men detta är återigen bara början på ett fortsatt sökande efter ytterligare förståelse och samband. Du kommer att se hur denna bild medför många konflikter och problem för dig. Så länge du inte vet hur skadligt ett tillstånd är, kan du inte ha det nödvändiga incitamentet för att avlägsna detta tillstånd. Och så länge du är omedveten om att tillståndet överhuvudtaget finns, hur kan du då se dess verkningar? Först behöver du bli medveten om detta grundläggande, universella tillstånd inom dig och sedan behöver du se hur detta tillstånds verkningar och olika konflikter hänger samman. Du kommer därmed att börja se många av dina problem i ett helt nytt ljus. Du kommer att inse att många av dina svårigheter aldrig behöver finnas om du vore fri från just den här missuppfattningen.

Denna massbild tar sig många former i det undermedvetna. Därför varierar även dess yttre uttryck. Människor söker beundran på olika sätt. En viss person kan tro att materiellt välstånd ger honom en större aktning i världens ögon. Hos någon annan tjänar andra värden för att vinna denna beundran och detta godkännande. Jag kan säga att majoriteten av mina vänner faller in under den senare kategorin. Hos vissa människor kan medlen bestå i en särskild prestation eller talang. Hos andra, återigen, kan det utgöra en god karaktär, anständighet, lojalitet, intelligens. Hos de flesta består medlen för att få godkännande och beundran i en blandning av många utmärkande egenskaper, tänkta att tjäna samma syfte. Det finns även en kategori av människor som använder olyckliga tillstånd som ett sätt att vinna sympati – och sympati står naturligtvis också för godkännande. Andra sjuka strömmar påverkar också bilden och förvrider den i en viss riktning. Bilden säger att utan omvärldens godkännande, är du förlorad. Du tror att du förlorar fast mark under fötterna, att hela världen står och faller med vad andra människor tänker om dig.

Jag ber er återigen att inte förväxla det motsatta uttrycket med en sund reaktion. ”Jag bryr mig inte om vad folk säger” är ett uppror. Och där det finns uppror, finns det fortfarande en fångenskap. Upproret försöker bryta sig loss från fångenskapen, men väljer fel sätt att göra det. Du tror att du gör uppror mot en värld som försöker tvinga in dig i ett beteendemönster. Men även detta är ett misstag. Det du egentligen revolterar mot är ditt beroende av världens åsikt. Lösningen ligger

därför i att upptäcka varför du är så bunden, vad missuppfattningen är som leder dig till fångenskapen. Då och först då kan du frigöra dig från fångenskapen och tvångsimpulsen så att du inte längre behöver göra uppror. Inte heller behöver du göra smärtsamma ansträngningar för att försöka vinna något som inte är din räddning. I ett sådant beroende blir du dessutom ofta osann mot dig själv och detta mer än något annat ger upphov till underlägsenhetskänslor. Du kan ofta inte både behaga världen samt vara sann mot ditt innersta jag och mot din egen inre livsplan. Inte heller kan du tillfredsställa alla människor. Men eftersom du är så beroende av att bli godkänd, hamnar din själ i tumult närhelst du behöver ta ställning som gör det omöjligt att bli godkänd av alla. Dessa och många andra konflikter uppstår ur massbilden av jagets viktighet.

Man kan lätt se att denna massillusion, som finns inom varje människa, ibland kan nödgja dig att sälja din själ. Detta kan ske på många subtila sätt och jag vågar säga att det knappast finns någon person som ibland inte har gjort så. Jag kan försäkra er att det inte finns något undantag bland er här eller någon annanstans för den delen. Men ni behöver individuellt upptäcka den delen inom er som är bunden av bilden. Ni kommer att hitta åtminstone några områden inom er där bilden finns – oavsett hur subtilt, hur mycket dold eller övertäckt den är med värdiga motiv och rimliga rationaliseringar. Ju subtilare form den yttrar sig i, desto svårare blir det att upptäcka den ansatta delen. Men ni kommer att upptäcka den, helt klart, om viljan verkligen finns.

Om ni observerar era reaktioner i ert dagliga liv och analyserar dem ärligt, kommer ni att nå fram till just den punkt jag visar er: du känner igen massbilden som även du är invecklad i. I den delen av ditt väsen känner du precis så som jag beskrivit. Försök att översätta dessa känslor i exakta ord. Detta i sig kommer att vara en stor lättnad för din själ. Du kan lugnt utgå från att du inte är den enda med denna bild – du delar den med alla andra människor.

Finn ditt slaveri inför den allmänna åsikten, oavsett hur subtilt. Fortsätt sedan att finna varför du behöver beroendet och högmodet, eller snarare varför du tror att du behöver det. Utkristallisera den felaktiga slutsatsen. När du väl har kommit så långt, har du börjat lösgöra en tung boja som har hållit dig fången i illusionens värld. Du kan då börja processen att frigöra dig. Detta kan endast ske genom att analysera, genom att förstå dina reaktioner. Gå alltid bakom känslan som du just har grävt fram och klä den i koncisa ord. Fråga dig varför, baserat på vilket resonemang, du bär på den särskilda övertygelsen som du just har grävt fram. Rätt eller fel, ta reda på varför du är övertygad om den. Om det inte hade funnits någon övertygelse, skulle du inte ha hållit fast vid den så länge. Ni vet att även det omedvetna resonerar, även om dess resonemang ofta är felaktigt. Ni behöver nu bli medvetna om sådana resonerande processer. Det viktiga är att du upplever att denna bild existerar inom dig.

När du upplever den, då är tiden mogen för dig att förstå många av dina konflikter som ofta

involverar handlingar och reaktioner på den delen av världen som tycks vara orättvis och opåkallad. Jag försäkrar er, mina vänner, ni kan hitta denna bild bakom varje konflikt, yttre eller inre. Ibland är sambanden indirekta, vid andra tillfällen mycket uppenbara. *Era personliga bilder är alltid förbundna med den universella massbilden av jagets viktighet.*

Jag skulle nu vilja nämna en mycket vanlig tilldragelse som händer praktiskt taget alla, åtminstone några gånger i livet, i en eller annan form. Denna tilldragelse är nästan aldrig förstådd och massbildens förekomst och inverkan kopplas sällan ihop med den. Och samtidigt är det så viktigt, för endast genom en sådan förståelse kan man hitta lösningen. Detta exempel riktas inte till någon särskild person. Det gäller för alla vid vissa tillfällen, i samband med vissa händelser.

Det finns få människor som inte har upplevt sorg och besvikelse på grund av att de har känt sig svikna. De har visat den yttersta lojaliteten och anständigheten. Trots detta skedde sveket. Som ofrånkomligen kommer att hända, hävdar dessutom gärningsmannen i sin tur att han har blivit sviken, för att rättfärdiga sig själv. Den svikne anklagas för att ha gjort just det som han så smärtsamt upplevde som ett offer. Smärtan är därför dubbel. Sveket skulle inte vara hälften så svårt att bära om inte den svikne dessutom anklagades för att ha begått en illojal eller oärlig handling av något slag. Anklagelsens smärta är den mest gnagande av dessa. Han söker i sitt inre, men kan inte finna något att skylla sig själv för. Samtidigt kvarstår en djup osäkerhet. Varför?

Ni på denna väg som har dragit nytta av många andliga sanningar och undervisning genom denna eller andra kanaler, vet att inget missöde någonsin kan äga rum som man själv inte på något sätt har gett upphov till. Ni vet intellektuellt att detta är sant. Ni kan även bekräfta det genom personliga erfarenheter. Men när vissa händelser inträffar, syns inte sambandet så lätt. Exemplet som angavs kan vara ett sådant tillfälle: du kan helt enkelt inte se kopplingen mellan vad som hände och en orsak i dig. Du vet att du har blivit sviken och besviken, och ovanpå det anklagas du för att ha gjort något som du inte gjorde. I själva verket gjorde du ingenting som du skulle kunna klandras för. Dina handlingar var riktiga, dina intentioner var de bästa.

Låt mig visa er, mina vänner, hur just massbilden av jagets viktighet, förstärkt av olika personliga bilder, kan vara ansvarig för en sådan händelse, som är särskilt smärtsam eftersom du inte ser hur du drog till dig den. Denna massbild får dig att sträva efter och kämpa för att vara på första plats, att vara speciell, så att du kan samla vadhelst din själ tror att den behöver. För att nå den speciella platsen, skulle dina handlingar behöva vara allt annat än anständiga, lojala eller idealistiska: de skulle behöva vara hänsynslösa, själviska – och skulle ofta behöva svika just den sak eller person som du vill vara lojal mot. För att erhålla denna speciella plats för godkännande, känner du dig frestad att göra just det som du i själva verket avstår från.

Eftersom du är en anständig och ärlig individ, ger du inte efter för frestelsen. Du känner den diffust utan att vara riktigt medveten om dess betydelse och innebörd. När du känner en sådan frestelse och sådana känslor, är du i själva verket så rädd att du snabbt täcker över det. Du vill inte erkänna att det existerar hos dig. Ditt samvete låter dig varken agera enligt frestelsen, inte heller låter det dig bli fullt medveten om den. För att motverka inverkan som massbilden av jagets viktighet har, överkompenserar du genom att nogsamt bevisa den anständiga sidan hos dig, den sida som du har för avsikt att efterleva.

Vad blir följden av den här konflikten? På grund av den inre stridens omedvetna natur, svarar yttre händelser på din undermedvetna negativa sida och inte på den positiva sidan, även om den positiva har lyckats segra i dina yttre handlingar. Detta sker enligt en oföränderlig lag. Jag har ofta sagt det till er. Ni har upplevt den på vissa sätt på er egen reningsväg, men det finns många områden kvar där ni ännu är oförmögna att tillämpa den här sanningen. Om striden som utkämpas inte medvetet inses i dess fulla betydelse, kommer yttre händelser att följa på ett sådant sätt som om den själviska sidan hade segrat. Det yttre resultatet *måste* svara på impulsen som är omedveten.

Ju mer ni fortskrider på denna väg, desto mer kommer ni att förstå att ni inte ombeds acceptera något av det jag säger som ett dogmatiskt uttalande. Ni kommer själva att uppleva den fullständiga sanningen i dessa uttalanden. Men du kan bara göra det om du har ärligheten att leta efter, bekräfta och erkänna den negativa sidan som du så tappert kämpar emot. Den här sidan kommer att orsaka problem tills du står ansikte mot ansikte med den, erkänner den, tillåter den att finnas – inte genom att ge efter för den eller genom att inte försöka förändra den efter att du har insett dess förekomst, utan genom att se dess verklighet just där du befinner dig. När du gör det, kan du ta nästa steg genom att fråga dig varför den här negativa tendensen finns hos dig. Varför finns den här frestelsen? Ni kommer undantagslöst att komma fram till svaret att du önskar dig en upphöjd position i världens ögon för att övertyga dig om att dina underlägsenhetskänslor är oberättigade. Du tror djupt i ditt hjärta att du behöver allt detta för att överleva – inte fysiskt, utan känslomässigt. Och för att få det, tycks det vara nödvändigt att svika andra, att vara hänsynslös, illojal eller självisk. Men så länge dina goda avsikter hindrar dig från att ens bli varse om denna frestelse, kommer yttre händelser, som jag nämnde, att svara på den negativa sidan, även om du inte har gett efter för den. När du inte vet om detta, ser det ut som en orättvisa för dig. Och det är i själva verket orättvisan som smärtar dig mer än besvikelsen på en viss person.

Detta kan fortfarande tyckas orättvist för er. Ni kanske tänker: ”Så länge jag inte har gett efter för frestelsen, varför måste konsekvenserna vara som om jag faktiskt hade begått den felaktiga handlingen? Är inte det viktigaste att mina handlingar är riktiga?” Nej, mina vänner. Även känslor är handlingar, även om de inte kommer till uttryck på samma sätt och med samma snabba resultat

som yttre handlingar gör. Likväl är varje tanke och inställning, oavsett om den är medveten eller omedveten, en bestämd handling. Men ju mer omedveten den är, desto större blir konsekvensen och följaktligen desto mer förbryllande resultat.

Genom att se och möta den negativa sidan, visar du den modigaste känslan som finns: känslan av att vara ärlig mot dig själv. Du behöver därför inte skämmas för att denna strid pågår inom dig. Den hedrar dig. Men du utkämpar striden mycket mer effektivt genom att låta den komma in i ditt medvetna sinne. Du kommer då i en större utsträckning att börja förstå själens alla lagar, de mänskliga relationernas lagar, universums lagar. Du känner då inte längre att någon orättvisa har begåtts mot dig och din smärta kommer att lindras i avsevärd grad. Det finns också en god chans att något ytterligare svek eller någon ytterligare anklagelse inte kommer att inträffa. För när den negativa sidan av din strid väl har blivit medveten, förlorar den sin makt.

Men om en sådan yttre händelse faktiskt äger rum igen, kommer du att känna mycket annorlunda kring den. Du kommer att lära dig mycket av en sådan händelse och blir starkt snarare än försvagad. Du kommer att känna något mycket konstruktivt kring den och du kanske kan vända händelseförloppet i en positiv riktning.

När ni upplever förekomsten av denna massbild inom er – inte bara intellektuellt utan också känslomässigt – och ser den underliggande felaktiga föreställningen som således hittills har styrt er, har ett avsevärt steg framåt tagits i riktning mot inre frihet.

Exemplet jag gav är bara ett av många möjliga. Tro mig, mina vänner, närhelst du upplever något som sårar och som du inte förstår, närhelst du känner dig orättvist behandlad för att du inte kan hitta något felsteg från din sida, sök i den här riktningen. Ta fram massbilden av jagets viktighet. Detta kan endast göras genom att känna behovet av att vara speciell och inse att du inte känner så av elakhet, inte för att du vill förringa andra – som automatiskt måste bli mindre om du lyckas bli större – och inte av högmod för högmodets skull, utan utifrån den felaktiga idén om att detta att vara speciell betyder överlevnad för dig. När du känner igen den här tendensen, frigör du dig också från destruktiva självanklagelser. Du kommer helt enkelt att veta att du har burit på en felaktig föreställning och att din känslomässiga överlevnad inte är beroende av andra människors uppfattning om dig, utan enbart av din egen uppfattning om dig själv. Ju mer du tillgodoser andras uppfattningar, desto mindre tänker du om dig själv, djupt i din själ. En ond cirkel, som alltid byggs på en felaktig grundval, aktiveras därmed inom dig.

Jag säger återigen: Allt detta kan inte förstås på en rent intellektuell nivå; det gör bara nytta för dem som utvecklar vanan att fråga efter innebörden av sina olika känslomässiga reaktioner. Dessa ord kan dock lämna värdefulla intryck även hos andra och kan börja bära frukt vid ett senare

tillfälle, när denna väg frivilligt tas an.

Innan vi går över till er frågor, skulle jag vilja säga några ord till vissa vänner som aldrig har hittat sig hit och som aldrig har haft någon personlig kontakt med den här gruppen, men som med intresse läser föredragen. Vi har blivit uppmärksammade på att en del av dem försöker att nå djupet av sina själar på egen hand eller med några vänner. Deras goda intentioner uppskattas. Men jag skulle vilja tala om för dem att det inte är möjligt att lyckas på egen hand eller ens med någon annan som inte har haft personlig erfarenhet av just denna metod. Metoden för själva arbetet kan inte förmedlas genom föredragen. Föredragen tjänar som ett allmänt material, men de kan inte ge själva metoden. Du kommer inte att ta någon skada av att arbeta på egen hand, men du kommer inte riktigt så långt. Jag skulle därför vilja föreslå för dessa vänner, tveka inte att ta kontakt med de medlemmar i den här gruppen som är kvalificerade att hjälpa. Om de verkligen är intresserade av att använda denna metod, oavsett om det är för andra eller för sig själva, kommer detta att bli nödvändigt.

Och nu mina vänner, låt oss gå över till era frågor. Har ni några frågor kring detta föredrag?

FRÅGA: Jag kan inte förstå vilket alternativ man ska ta mellan att vara beroende av andra människors åsikt och luta sig för mycket i den riktning där man tillfredsställer andra för att bli godkänd, eller att gå till den motsatta ytterligheten. Jag kan inte se hur man kompromissar.

SVAR: Det är inte en kompromiss. Du har svårt att finna den rätta medelvägen kanske? [Ja.] Låt mig försöka att visa hur detta kommer till stånd på ett mycket naturligt sätt.

Du förväntas inte avgöra vad den rätta medelvägen är. Du skulle inte kunna göra det. I samma stund som du skulle behöva göra det, skulle det redan finnas något tvångsmässigt över det. Det kan inte vara ett val för dig, så som: ”Jag går så här långt i denna riktning och sedan går jag här långt i den andra riktningen.” Detta skulle utgöra något som är forcerat och onaturligt. Att det är nödvändigt för dig att fatta ett beslut gäller inte för att väga och mäta den rätta medelvägen. Det gäller mycket mer för att möta dig själv ärligt och för tillfället helt glömma frågan ”Vad är det meningen att jag ska göra?”.

Jag skulle kunna säga att detta ”Vad är det meningen att jag ska göra?” står i vägen för att nå fram till igenkännanden. Det förhindrar dig att finna sanningen om dig själv. Det blockerar dig. Tänk först inte alls på det. Den yttre handlingen kanske inte förändras i början, inte ens efter att du har gjort ditt igenkännande. Men dina inre motiv kommer att förändras. I vissa fall förändras dina yttre handlingar automatiskt, men detta blir bara fruktbart om det är en naturlig följd av ett inre

växande. Det första som du bör måna om är att förstå dig själv: dina känslor, dina motiv, dina begär och rädslor. Alla dessa kan tas fram i ljuset för varje händelse som stör dig.

När du väl har uppnått en viss självinsikt, blir du medveten om de falska föreställningar som du omedvetet bär på. Varje gång en sådan falsk föreställning observeras och därför blir mer och mer medveten, blir du mindre och mindre bunden och tvångsmässig. Genom att förstå dina felaktiga slutsatser, blir du mer medveten om den riktiga slutsatsen. Om du fortsätter på det sättet, blir du alltmer i stånd att observera dina känslomässiga reaktioner och du förstår dem bättre. Sedan kommer en punkt när du inser att din felaktiga föreställning är värdelös och skadlig. När den kommer, kassera den – inte i det yttre, utan verkligen inom dig – och du kommer att bli fri. Falska föreställningar hålls alltid kvar med det felaktiga antagandet att de är användbara eller skyddande. När du väl inser att det inte är så, kommer du inte längre att hålla fast vid dem. Du kan då säga till dig själv: ”Jag behöver inte längre ett godkännande så desperat att jag ibland kränker mig själv, blir osann mot mig själv eller annars trotsar beroendet genom att göra uppror mot det. Jag kan nu stå på egna ben. Mitt inre liv och värde är inte avhängigt andra. Det är avhängigt min egen självaktning, som jag kan främja och leva upp till endast genom att vara fullt medveten om mig själv.” När du väl har vunnit den här friheten, blir den rätta medelvägen inte något som mödosamt behöver räknas ut; den utvecklas naturligt utan att du ens tänker på det. Den rätta vägen kommer helt enkelt att finnas där, på grund av att du inte längre behöver bevisa något för någon annan eller för dig själv.

Om du har en tendens att vara alltför beroende av andra människors åsikt, är det för att du behöver bevisa något för dem. Och om du gör uppror mot detta slaveri och går in i den motsatta ytterligheten med en trotsig ”Jag bryr mig inte”-inställning, då bevisar du något för dig själv. Båda ytterligheterna kommer sig av att man försöker bevisa något. När det inte längre finns ett behov hos dig att bevisa något, blir den rätta medelvägen lika naturlig som att andas. Tänker du på att behöva andas mindre eller mer för att få den rätta tillförseln av syre in i dina lungor? Nej, du andas automatiskt. Det är en helt naturlig process. Du har funnit den rätta medelvägen utan att behöva överväga och välja: inte för mycket och inte för lite, precis lagom för att ge dig vad du behöver för att bevara din hälsa. Samma sak gäller för alla själsliga processer. Förstår du?

FRÅGESTÄLLARE: Jo, i viss mån. Jag undrar om allt detta gäller både intellektuellt och känslomässigt?

SVAR: Mycket få människor tänker intellektuellt vad gäller denna massbild, min kära. Den finns sällan på ytan, eftersom alla bilder till sin natur är omedvetna. Du kan fråga vem som helst på måfå huruvida han tror i sitt intellekt att hans liv och lycka beror på vad andra människor tänker om honom. Alla föredrar att bli väl betraktade av andra. Detta är naturligt. Men graden av

beroende, dess konsekvenser och den utsträckning i vilken en person går för att tillgodose bildens krav, är oftast helt omedvetet tills ett uppriktigt inre sökande företas i den här riktningen.

FRÅGESTÄLLARE: Jag känner medvetet och mycket bestämt att andra människors åsikter är mycket viktiga.

SVAR: Jag undrar om du medvetet inser i vilken grad detta är viktigt för dig och vad detta beroende får dig att göra eller underlåta. Men ju mer medvetet det är, desto bättre för dig i bemärkelsen av att kunna tänka objektivt kring det.

FRÅGESTÄLLARE: Jag tänkte att det är svårare om en felaktig slutsats går så långt att den finns både i intellektet och känslorna?

SVAR: Tvärtom. Ditt intellekt är mer tillgängligt för ett resonemang. När du väl har förstått, när intelligensen väl är verksam, kan en felaktig föreställning korrigeras. Men när man är medvetet övertygad om det rätta, är det ofta svårt att bryta igenom skiljeväggen mellan förnuft och känsla. Motståndet mot att möta det faktum att man bär på en uppfattning som inte stämmer överens med ens medvetna och rimliga tankar utgör ett hinder. Du behöver dock inte brottas med det om du erkänner för dig själv att din föreställning är felaktig.

FRÅGA: Får jag fråga hur denna massbild påverkar individens gudsbild?

SVAR: Gudsbilder har många former. Men vilka de än må vara, är sambandet mellan massbilden av jagets viktighet och gudsbilden denna: den skapar ytterligare en konflikt i psyket. Ju starkare massbilden av jagets viktighet är och ju starkare gudsbilden är, desto mer störs personligheten, eftersom två motstridiga behov och tvångsimpulser verkar mot varandra och ger upphov till en kortslutning. I mindre grova fall, där den ena bilden är mycket starkare än den andra, kommer konflikten förstås att finnas; den kommer att skapa många störningar, men vardera av dem skulle bero på en viss felaktig föreställning. Men när gudsbilden och massbilden av jagets viktighet motarbetar varandra, kan den som har den här konflikten inte längre hantera livet.

Förekomsten av dessa två bilder tillsammans ger upphov till en ond cirkel. Den ena strömmen består av: "Jag måste vara på första plats, jag behöver speciell hänsyn." På grund av religiösa massbilder vad gäller Gud, känner man sig alltmer skyldig och underlägsen. Skuld kan inte råda bot på denna situation. Enbart du kan göra det om du förstår orsaken till den. Ju skyldigare du känner dig, desto mindre vågar du undersöka orsaken och desto starkare är du nödgad att önska bort en felaktig inställning, så att säga, genom att titta bort från den.

Därmed skapas följande onda cirkel: Ju skyldigare du känner dig, desto mer behöver du godkännande i tron om att det kommer att lindra dina skuld känslor och underlägsenhetskänslor. Och ju mer du ropar efter ett sådant godkännande, desto skyldigare känner du dig. Konflikten uppstår ur två olika riktningar: den ena riktningen är gudsbilden, den andra riktningen är ditt verkliga jag inom dig som registrerar och observerar allting och försöker förmedla till dig att du misstar dig, att detta är fel väg. Men dess röst missförstås och identifieras som gudsbildens röst. Den motsatta dragkraften, som drar dig bort från massbilden av jagets viktighet, kommer från två sidor: Det verkliga jagets sida och den illusoriska sidan, där den falska gudsbilden regerar, sammanfaller inte, de är inte i harmoni med varandra. Förstår du? [Ja.]

Ta emot våra välsignelser. Acceptera styrkan från oss att leta efter den delen inom er som vållar så mycket besvär. Det är den delen inom dig där du separerar dig från dina medmänniskor, utifrån felaktiga slutsatser, på grund av inbillade behov. Finn den och hela din utblick kommer att förändras. Du kommer att bli objektiv, du kommer att vara i verkligheten. Blotta medvetenheten om denna del av ditt väsen, där du är fångad i massbilden, kommer att förändra ditt liv.

Ta emot vår kärlek och våra välsignelser, var och en av er. Fortsätt på denna väg, väx i den, gläds i den. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19